

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/219/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612201526
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7612201526.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa Z. K. B. B..T..Y., B. B. M. A., W. X, J.: XX XXX XXX, zastúpeného Tomáš Kušnir s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843, proti odporcovi V. Q., N.. XX.XX.XXXX, A. M. B., R. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, v konaní o zaplatenie 286,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves 13C/65/2012-50 zo dňa 20.12.2012 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania v sume 74,00 eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie zastavil, navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu vo výške 10,37 eur prostredníctvom príslušného daňového úradu Bratislava a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 159,17 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranku do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil ust. § 96 ods. 1 O.s.p., výrok o vrátení súdneho poplatku odôvodnil ust. § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona o súdnych poplatkoch. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p..

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vedľajší účastník má právo tak, ako každý účastník sa nechať zastúpiť, ktorý kvalifikovane bránil záujmy odporcu, na podporu ktorého do konania vstúpil, v dôsledku čoho zoberal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť. Trovy konania vedľajšieho účastníka boli vyčíslené v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to podľa § 11 ods. 1 písm. b) s tým, že jeden úkon právnej služby predstavuje odmenu vo výške 58,69 eur a režijný paušál 7,63 eur. Odmena za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava a podanie odporu spolu s režijným paušálom bola zvýšená o sadzbu DPH.

Proti tomuto uzneseniu čo do výroku o trovách konania podal včas odvolanie navrhovateľ, a to iba proti výroku, v ktorom bol zaviazaný na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Navrhol, aby odvolací súd výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Navrhovateľ sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu o priznaní trov vedľajšieho účastníka, pretože má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, teda že poskytol právne služby, ktorých vy konanie by mal vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Poukazuje na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľov majú podľa zákona č. 250/2007 Z.z. možnosť využívať určenú podporu ministerstva. V zmysle uvedeného je zrejmé, že združenie je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukazuje na viacero rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, z ktorých podobný názor vyplýva. Navrhovateľ zastáva názor, že konanie vedľajšieho účastníka po dobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti, na čo by mal súd prihliadať s použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. V dôvodoch vyjadrenia poukázal na to, že konanie bolo zastavené potom, čo vzal navrhovateľ návrh späť a tak stal v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Svojou činnosťou vedľajší účastník naplňa vysoké ciele politiky EÚ Charty základných práv EÚ, vnútroštátnu právnú úpravu zákona o ochrane spotrebiteľov a ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a na napĺňanie týchto cieľov je vedľajší účastník odkázaný na právne služby. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní navrhuje aplikovať ust. § 150 O.s.p., pre takýto postup nie sú splnené žiadne zákonné podmienky. K právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania poukázal na stovky rozhodnutí senátov krajských súdov Slovenskej republiky.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti, teda vo výroku o náhrade trov konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, že vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania.

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 prvá veta O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Z tohto je možné vyvodiť, že vedľajší účastník, rovnako ako účastník konania, má právo na zastúpenie advokátom. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z článku 47 ods. 2 Ústavy SR.

Pokiaľ má vedľajší účastník právo na zastúpenie advokátom, má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia. Účastník konania má však právo iba na náhradu účelne vynaložených trov, teda takých trov, ktoré priamo a bezprostredne súvisia s procesným postupom vo vzťahu k uplatňovanému nároku a sú v priamej súvislosti s procesnou obranou účastníka.

Konanie vo veci bolo zastavené pre späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa, tak tento úkon sa považuje za procesné zavinenie na zastavenie konania, preto súd prvého stupňa správne postupoval ak vo výroku o trovách konania rozhodoval podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Pokiaľ navrhovateľ

nepriamo namieta, že vedľajší účastník nemá právo na právne zastúpenie, pretože jeho členmi sú aj osoby s právnickým vzdelaním, odvolací súd uvádza, že tento názor navrhovateľa nemá oporu v platnom procesnom práve.

Z obsahu spisu vyplýva, že k späťvzatiu návrhu došlo po tom, ako vedľajší účastník vykonal vo veci procesné úkony smerujúce k procesnej pomoci odporcu. Odvolací súd je toho názoru, že tieto dva úkony právnej služby je potrebné považovať za účelne vynaložené trovy konania, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí ich náhrada, nie však v sume nesprávne vyčíslenej právnym zástupcom vedľajšieho účastníka.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu pri ich výpočte nepostupoval správne, keď úkon právnej služby stanovil podľa vyčíslenia trov právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 11 ods. 1 písm. b) advokátskej tarify, pretože podľa § 11 ods. 2 advokátskej tarify ustanovenie ods. 1 písm. b) sa nepoužije, ak klient v spore zo spotrebiteľskej zmluvy bol čo i len čiastočne úspešný. Správne v súlade s ust. § 10 ods. 2 mal vychádzať z tarifnej hodnoty výšky peňažného plnenia, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, a to hodnoty pohľadávky podľa § 10 ods. 1 advokátskej tarify. Keďže v danom prípade pri začatí poskytovania právnej služby hodnota pohľadávky bola 286,65 eur, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 286,65 eur činí 23,24 eur x 2 úkony právnej služby (46,48 eur) + 2 x režijný paušál po 7,63 eur (15,26 eur) + 20 % DPH (12,34 eur), spolu 74,00 eur.

Odvolací súd preto v súlade s § 220 O.s.p. zmenil uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom tak, že uložil navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 74,00 eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľ a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo ani jeden z nich nemal v odvolacom konaní plný úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.